

## ΣΤΑ ΔΥΟ ΤΗΣ ΜΑΤΙΑ

**Μ**ΕΣ' τή γλυκειά τήν νύχτα ἀργά προχθές τὸ βράδυ  
ἐγύρισα τὰ μάτια ψηλά 'ς τὸν οὐρανό,  
καὶ λυπημένη εἶπα: ἀστέρια ἀγαπημένα,  
μὲ μάτια δακρυσμένα, μαζί Σας ἀγρυπνῶ.  
Τώρα μὲ φεύγει ὁ ὕπνος, ἡ χαραυγὴ προβάλλει,  
γλυκειά λαλιά τ' ἀηδόνι ἐδῶ κι' ἐκεῖ σκορπᾶ,  
ἀναίσθητ' ἡ ψυχὴ μου 'ς ὅλα τῆς γῆς τὰ κάλλη,  
τὸ χρυσωμένο φῶς σας μονάχα ἀγαπᾶ.  
Κ' ἐκεῖν' ἀποκριθῆκαν. . . . Θὰ σούσουμ' ἕνα ἕνα  
καὶ ὅταν δύση ἡ πούλια, στ' ἀντικρυνὸ βουνό,  
θὰ σὲ πλανέσουν πάλιν ἢ εὐμορφιαῖς τοῦ κόσμου,  
καὶ χάρι δὲ θὰ βρίσκεις, ψηλά 'στὸν οὐρανῶ.  
Ἀτέλειωτη, ἂν θέλῃς, ἡ συντροφιά μας νά 'ναι  
κ' ἡ ἀγάπη μας αἰώνια, ἔλα ἐδῶ 'ψηλά,  
ἀδελφί μας νά γίνῃ ἢ φτερωτὴ ψυχὴ σου.  
μὴ σὲ πλανέσουν πλέον ὀνειράτα τρελλά.  
Τώρα 'ψηλά κυττάζω τὰ χρυσωμέν' ἀστέρια,  
κ' ἐκεῖνα τὰ λατρεύω κ' ἐκεῖνα τὰ πονῶ,  
ὅμως κ' ἐδῶ δεμένη δυὸ ἄστρα μὲ κρατοῦνε  
ἐκεῖνα ποῦ μὲ κάνουν τῆς νύχταις ν' ἀγρυπνῶ.

Λάρισα 3 Ἰουλίου 1896

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ